

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gid., za pol leta 1 gid. 60 kr., za četrt leta 80 kr. — Naročnina se pošilja upravištvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice, št. 5. — Določniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 6 kr.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr. dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Kriva obsodba.

(Konec.)

Nj. vzvišenost gospoda pravosednega ministra še na nekaj opozorim. Kresnik je poudarjal, da pripada slovenski stranki, njegov nasprotnik ima pa zaslombo pri c. kr. sodišči v Celji. Tedaj je tudi prosil, da bi ne bila druga obravnava pri okrožnem sodišči v Celji, ali de želno nadsodišče mu ni uslišalo prošnje. (Poslanec dr. Foregger: Saj je bil oproščen!) Seveda, pa le drugič. Čemu pa tudi bi se zagovarjal tam, kjer vé, da ga pristransko sodijo? V visoki zbornici se je omenilo dne 12. februarja 1884. tudi Haukeja in dr. Roser omenil je Apata, ki sta po nedolžnem prestala težke kazni. Iz teh in drugih razlogov se uvidi, da je treba vsakako vpeljati postavo gledé odškodnin nedolžnih obsojencev. Čemu se pa ravno pri okrožnem sodišči v Celji tako rade ponavljajo krive obsodbe? Odgovoriti na to ni težko. Poslanec dr. Foregger trdi, da je Kresnik razgrajalec ter si hoče s svojo narodnostjo delati dobička, jaz pa lahko izkažem, da je Kresnik vrl Avstrijan, ki se zaveda naše vladarske hiše ter se poteza za njo, kjer in kedar je treba.

Meseca maja 1884 je „Slovensko društvo“ sklicalo volilni shod v Slovenski Bistrici, na katerem so slovenski deželni in državni poslanci poročali o svojem delovanju. Odbor je razobesil črno-rmenó zastavo na hiši, kjer je bil shod. In kaj se je zgodilo? Župan je odkazal, da se mora zastava odstraniti, češ, da povzročuje razdraženost. (Čujte, čujte! na desnici.)

Dne 9. maja 1884 je bila v tej reči v zbornici stavljena interpelacija, ali na njo še nismo dobili odgovora. Pri tej priliki se je Kresnik sprl z žandarmerijo, ki je hotela na županov ukaz odstraniti zastavo. Zagovarjati je moral radi tega pred sodiščem. To je pač dokaz, da je Kresnik udan cesarju in državi. Tedaj ste bili v Črešnjevcih dve stranki, „pru-

ska“ in „avstrijska“, in tej zadnji je Kresnik udan z dušo in telom. Hvala Bogu, da so se razmere v tem okraji vzboljšale. Skrajna nemško-liberalna stranka je propala pri zadnjih volitvah v okrajni zastop Kresnik je bil izvoljen načelniku za namestnika in to je dokaz, da je zmagala avstrijska stranka.

Še jeden dogodek! Leta 1884 je bil pri deželnozbornih volitvah Kresnik izvoljen za volilnega moža. Na večer pred volitvijo je prišel v Slovensko Bistrico, kjer se je v neki krčmi sošel z volilci nasprotne stranke ter se je z njimi sporekel. Ko je odhajal v svojo prenočišče, prijel ga je mestni sluga ter ga je zaprl. Drugi dan so ga sicer izpustili, pa le, ko je odšel že zadnji vlak; tako ni mogel priti k volitvi. To je protipostavna omejitev osebné prostosti. (Poslanec Hren: Zloraba uradne oblasti!) Priznali so, da je bil Kresnik krivično zaprt, toda izgovarjali so se, da župan ni bil definitivni in je postopal le kot zasebnik, torej to ni bila zloraba uradne oblasti. (Veselost na desnici.)

Mislím, da je s tem dokazana nedolžnost Kresnikova, da je nedolžen 4 $\frac{1}{2}$ meseca sedel v zaporu in med tem je zgubil mnogo svojega premoženja in tudi, vsaj začasno, ime neomadeževanega državljana. Jaz bi toraj nasvetoval, naj visoka zbornica odločno naroči vladi, da določi Kresniku primerno odškodnino. Prepričan pa sem tudi, da bode visoka vlada izkazala Kresniku milost, kakor jo je presvetli cesar, ki ga je pomilostil. (Dobro! na desnici. — Govorniku čestitajo)

Izvolitev lavantinskih škofov.

(Dalja.)

Zdaj stopijo novi vzvišeni knez in škof na svoje apostolske noge, in okinčani s škofjsko mitro in s pastirsko palico v roki, prvokrat svoje duhovstvo tako-le nagovorijo:

„O kako nerazumljive so božje sodbe in

neizvedljiva njegova pota!“ — S to besedo sv. apostola Pavla naj začnem svoj govor, s katerim vas pozdravljam, preljubljeni bratje in sinovi moji v Kristusu Gospodu!

Ali prav ta neizvedljiva božja volja nas je iznenadila ter nam dne 28. junija t. l. prebitko žalost pripravila po prerani smrti izvrstnega škofa Jakoba Maksimilijana, moža jako pobožnega, do ljudi silno blagega, čudno učenega tudi ne samo v nabožnih, ampak tudi v svetnih vednostih, velikodušnega mojega dobrotnika in odgojitelja. Kdo, vprašam vas, bi se upal bil prerokovati, da bomo preljubljenega škofa tako na skorem zgubili, kdo si veliko več ni bil svest, da nam bodo nebesa izbornega pastirja po dvojnem jubileju, katera je obhajal l. 1888, še dolgo let ohranila in privoščila? Toda „vaše misli niso moje misli“, govori Gospod po svojem velikem preroku Izaiji. Ko se je namreč ranjki v mnogih rečeh pokazal zvestega hlapca, in si je že nabral prebogatih sno-piše zaslug, podviza se ljubi Bog in ga pokliče iz tega sveta, da zarano dobi za neprestano delo zaslužen plačo. Nam pa druga ne ostaja, kakor preblag spomin na odličnega moža, in prisrčna zahvala za vse dobrote, s katerimi je škofijo napolnil in za lepo in izgledno življenje, s katerimi je vse nas svoje žive dni spodbujal in krepčal.

Komaj pa preteče po smrti izbornega škofa okoli štiri mesece dni, pokliče ista neizvedljiva volja božja mene na krmilo, da vladam obširno in lepo škofijo lavantinsko. Zarad tega, kakor ste me vi, preljubi bratje in sinovi v Kristusu Gospodu, ravno zdaj iz ust velečastitega gospoda kapitolskega vikarja spodobno pozdravljali, isto tako jaz vam vsem in vsakemu posebič v imenu trikrat svetega Boga čedno odzdravljam.

Predragi mi tovariši v vojski Kristusovi! Edino-le volja božja me je nagnila, da sem došel k vam, kakor mi je tudi prečastni in prevzvišeni metropolit Solnograški prilično odpisal ter me lepo tolažil: „Bog te kliče in duhovenstvo in verno ljudstvo, in zato sem te jaz izvolil“. In isto je povdarjal tudi v svojem prelepem govoru na den slovesnega potrjenja: „Sveti Duh, ki postavlja škofo, da vladajo cerkev božjo, mi je bil na pomoč, da sem prav tebe izvolil. To ni človeško delo, tukaj je prst božji“.

Da me je tedaj Bog sam izvolil, to mi je zdaj jasno, zdaj — po prostovoljni izvolitvi prečastnega metropolita Solnograškega, katero je pa pred že javil sv. Očetu Leonu XIII., in s katero se je vjemal tudi presvitli cesar Fran Jožef I. Nad tem zdaj tudi ne dvomim več iz lastnega prepričanja, po vročih molitvah in po potokih solzâ; ker marsikatero noč sem prejo-kal in na kruh moj so mi kapljale solze. To

mi je očivestno slednjič tudi zbog tega, ker sem se v tej reči zopet in zopet posvetoval z možaki, katere učenost diči in čednosti kinčajo. In ker je tedaj duša moja prepričana, da me je Bog poklical, me napaja to s sladko tolažbo, in me je nagnilo, da sem došel k vam, preljubi moji sodelalci v vinogradu Gospodovem!

Volja božja naj tedaj velja kot vzrok mojega prihoda k vam, in prav ista volja božja me bo vodila pri delovanju med vami. To sem sklenil na den izvolitve svoje, na den postavnega preiskovanja, na den svečanega potrjenja, zlasti pa tisti den, ko sem bil posvečen v vašega škofa. Isto tudi trdno sklenem zdaj v tem svečanem trenutju, in vam obljubim, preljubi bratje in sinovi v Gospodu, ter prisegam v tem zboru tako čislanih mož, v pričo večnega pastirja Jezusa Kristusa, ki je tukaj v presv. rešnjem Telesu resnično, stvarno in bistveno prisoten: Glejte, prišel sem, da storim voljo božjo! Božja volja pa je, da pasem čredo, katero mi je izročil, z besedo in izgledom. Zato sem že večkrat ponovil sklep, da hočem z božjo pomočjo biti veren pastir vernih ovčic ter delovati v povišanje časti božje in v izveličanje duš, nikakor pa ne iskati ali svoje časti ali prijetnejšega življenja.

Toda, kakor je to božje delo, da mi kaj dobrega hočemo, ravno tako tudi Bog včini, da to dopolnimo, kar hočemo, in je tedaj tudi dopolnjenje dar božji. Zato pa je sladko veselje napolnilo pobito moje srce, ko sem poizvedel, da ste me dozdej neprestano podpirali s svojimi molitvami, in da smem tudi za naprej upati ter zanašati se na vašo pomoč. O iz celega svojega srca vas zarotujem in vas za božjo voljo prosim, ne nehajte moliti. Naj sem še tako reven, a po vaših molitvah okrepečan, bom zamogel vse storiti za čast božjo in izveličanje duš. Molite tedaj, prosim, da bom bolj z molitvo vladal škofijo, kakor s človeško modrostjo, ki je itak jako plitva. Še enkrat rečem: „Bodite stanovitni v molitvi, in bedite in molite“.

(Dalje prih.)

Gospodarske stvari.

Na Ptujskem polji.

Slovenski posestniki od sv. Janža na Dravskem polji sprožili so misel, da bi one občine na Ptujskem polji, od katerih je imel svoje dni vojaški erar zemljišča za vojaško strelišče v zakup, odposlale skupno prošnjo na c. kr. vojno ministerstvo na Dunaji, naj bi si izbralo za strelišče spet polje pri Ebensfeldu na Ptujskem polji, ako bi se strelišče pri Krškem na Kranjskem opustilo.

Grajsčina Ebensfeld dobila je novega gospodarja in to je dalo povod imenovanim po-